

M

Medvědi

Na medvědí údolí se pomalu snáší noc. Obloha postupně modrá a mrkají hvězdy. Chtěly by svítit víc, ale modré a růžové mračící se mraky nechtějí ustoupit. Jeden z nich je opravdový mrzout. Mračí se, nafukuje, jako by mu obloha patřila. Měsíc v úplňku nemá mraky rád. Nedovolí mu svítit. Přemalují oblohu na modro a na černo a spustí mokrý liják. Snad dnes ještě chvíli počkají?

U mravenců je pilno. Malincí pilní a pracovití mravenci se na mraveništi jen míhají. Musí vše sesbírat a uklidit. Mohlo by začít pršet a vše, co není v mraveništi, by zmoklo.

Zato medvědí rodinka se nenechá mračícími se mraky vyvést z míry. Mají pohodu. Moudrý táta medvěd mačká med z včelích pláství do hrníčku. Málem dnes dostal žihadlo, ale to ho mrzet nebude. Medvíd'ata Míša, Máša a Mína se na slad'oučky med moc těší. Mmm, to bude mlsání a mlaskání! Malá medvíd'ata jsou trojčata. Máma medvědice má s mláďaty třikrát více práce než jen s jedním potomkem. Má je moc ráda a často se s nimi mazlí.

„Mami, máš na nose včelu!“, volá vzrušeně Mína. „Ale Míno, ty můj mrňousku, to je přece moucha a ne včela.“ mručí máma medvědice. Mína je trochu strašpytel a chodí stále s mámou. Zato Míša je malý zvědavce. Mrká na myšky a hraje s myškami na schovávanou. Myšáka už našel, myšku ještě ne. Myška má skvělé místo za modrým zvonkem a má z medvěda Míši legraci. Za kterým zvonkem myška je? Máša je mlsouní slečna. Miluje maliny. Možná víc než med. Mlsá maliny a blaženě mlaská. Medvědi mlaskat můžou, a dokonce i nahlas.

Noční motýli, kterým se říká můry, mají dlouhé nosy, aby dosáhli do zavřených květů. U lesa mezi červenými květinami zamrkala jedna modrá. Noční můry máchly křídélky a odletěly k lesu.

„Míšo, Mášo, Míno, pojd'te si na med, máme medu plný hrníček! Naplníme si bříška a půjdeme spát do brlohu. Máma vám ještě poví medvědí pohádku. Třeba o medvědím strašidle.“ Medvědí rodinka se odkolébala do brlohu pod malinovými keři v modřínovém lese a uložila se k spánku. Dobrou noc, medvíd'ata! Brum, brum.